

[Hendriksen.]

en Forsørgelsesordning, men vil vedblive have en Pensionsordning.

Til Slut skal jeg udtale Haabet om, at vi nu i det Udvalg, der snart vil blive nedsat, kan faa Lejlighed til at diskutere ogsaa vort Lovforslag rent sagligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Holdgaard: Til den højtærede Socialminister vil jeg sige, at det selvfølgelig er rigtigt, at det, hvis man Gang paa Gang fremsætter Ønske om noget bestemt, let kan føre til, at man kommer til at stille Forslag i samme Retning, og hvis jeg gennem mine Overvejelser skulde blive overbevist om, at det, jeg omtalte, er det absolut rigtige, vil jeg ogsaa fremsætte Forslag derom. Det glædede mig derfor, at Ministeren i sin Slutningsbemærkning herom sagde, at det kunde i alt Fald ikke lade sig gøre for Tiden, men maaske senere. Og der kommer saa maaske den Dag, hvor vi ikke mere er uenige om det Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen siger, at naar han taler om Taksterne, vil vi tale om noget andet, men det kan vi ikke komme til at tale med ham om. Det, jeg har villet tale om, er det Lovforslag, der er sat til Forhandling nu, og ikke noget andet, og jeg har nu to Gange stillet et direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem for at faa at vide, hvad han mener. Jeg gentager nu for tredje Gang: Er det ærede Medlem en Tilhænger af, at man foretager en Sammendragning af Grundbeløbene, af Taksterne, hvorved Aldersrentenyderne i Landkommunerne faar noget mere end nu i Forhold til Aldersrentenydere, der bor i København. Jeg stiller Spørgsmaalet for tredje Gang for at faa Klarhed over det ærede Medlems Standpunkt, og jeg gentager, hvad jeg sagde i Gaar Aftes, at hans Menneskekærlighed ikke skal holde ham tilbage.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ønsket Ordet for tredje Gang. Denne Anmodning kan kun imødekommes, hvis Tinget giver sit Samtykke dertil. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Christmas Møller: Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at den højtærede Formand ikke stillede Forslag om at give dette Samtykke paa den venlige og kærlige

Maade, som kun den højtærede Formand kan gøre det.

Formanden: Det afgørende maa være, at det ærede Medlem har faaet Ordet.

Christmas Møller: Men jeg maa maaske have Lov til at sige til den højtærede Formand og til det højtærede Ting, at hvis man drager en Sammenligning mellem den Debat, der nu har fundet Sted her, og dens Værdighed og den Debat, der fandt Sted i 1922 om et enkelt tilsvarende Lovforslag, nemlig om Aldersrentelovforslaget, saa vil man se, at Debatten i 1922, da det socialdemokratiske Parti var Oppositionsparti, varede i 5 Dage, medens vi nu, da vi debatterer hele 3 Lovforslag under eet, jo gør os færdige i Løbet af meget kort Tid.

Jeg har kun bedt om Ordet for tredje Gang i Stedet for en kort Bemærkning, fordi den højtærede Socialminister har ganske Ret i, at jeg i mit Indlæg i Gaar Aftes glemte et enkelt Punkt, som jeg var forpligtet til at svare den højtærede Socialminister paa. Den højtærede Minister gjorde i sin Tale nu opmærksom derpaa, men jeg havde allerede noteret, at det Spørgsmaal skulde besvares.

Men inden jeg gaar over til at besvare dette og et Par andre Spørgsmaal fra den højtærede Socialminister, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at naar det ærede Medlem aabenbart følte sig utilfreds med, at jeg for mit Vedkommende — og maaske ogsaa andre — kun i ringe Grad havde beskæftiget mig med ham, kan jeg ikke rigtig forstaa det, for det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde selv i sin første Tale, at han skulde ikke komme ret meget ind paa mine Bemærkninger, og da han ikke gjorde det, var der jo ikke nogen Grund for mig til at komme ind paa hans, og saa vil jeg hellere overlade ham til at indtage den Stilling i Samfundet som vendende den tunge Ende opad, som det ærede Medlem aabenbart foretrækker.

Den højtærede Socialminister stillede det Spørgsmaal, om det er forsvarligt i Dag, saaledes som Stillingen nu en Gang økonomisk er, at indføre en Særskat; jeg ser her bort fra, at den højtærede Socialminister og vi fra konservativ Side ikke kan blive enige om, at det er en Særskat, men er det forsvarligt — lad os saa sige det paa den Maade; det bliver jo det samme — at indføre vort Forsikringsforslag? Dette Spørgsmaal har vi selvfølgelig ogsaa overvejet, og det har vi altsaa besvaret med et klart Ja, og den højtærede Socialminister kan ikke nægte, at en